

Діло

Виходить що-дня рано
крім пнедѣлків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**

Львів, Ринок 10., II. пов.

Конт. почт. шлади 26.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 503

Рукописи
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 3.60 К.
чвертьрічно . . . . . 10 —
піврічно . . . . . 20 —
цілорічно . . . . . 40 —

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 3 — К.
чвертьрічно . . . . . 9 —
піврічно . . . . . 18 —
цілорічно . . . . . 36 —

в Німеччині:

піврічно . . . . . 20 — М.

цілорічно . . . . . 40 —

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двошпаль-
това 40, в надісланій 60, в
оповістках 80 с. в редакційній
часті I К. Повідомлення про
випуски і заручки 1.50.
Некрологія стрічка I К.

Сталогоголошення за окремою
умовою.

Одн. примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видав: Видавниче Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

ВОГННІ КОМУНІКАТИ

ЗСТАНОВЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 16 падолиста

ВИНА З ІТАЛІЄЮ.

В дельті Піяви, перед луками Венеції від-
гонведів у витривалій праці забрали воро-
жий шмат терену, при чім полонено звиш 1000
вояків. В долині Бренти п. і к. війська опанува-
ли місцевість Чімон і горби по обох сторонах
околиць. Також на півн. схід від Асінго
Італійці знов утратили кілька завзято бороне-
них ірських становищ.

ЗСТАНОВЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 16 падолиста.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Огнева боротьба вчора рано на флямаад-
ському фронті, боротьба здохз Алтіє та на за-
хідній березі Мози зногла ся. Французські від-
діли, які в ранішній мрачі вдерли ся через
ліси до наших становищ, відперто протина-
тулом.

Через цілий день боєва діяльність у всіх
частих була слаба. Вечером ожнякла ся під
Ламбю на південн. від St. Quentin.

Вд 9 с. м. противники наші у воздушній
боротьбі й від охоронки огня втратили 24
вояків. Віцефельд Буклер відніс 26 воздушну
біду, підпор. Бонгарта 23.

На східній фронті нічого о:обнявшого.

Македонський фронт: Ми обсадили
кілька становищ опорожнених Французами на
захід від озера Охрїда.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Наші війська пручи вперед на північний
захід від Галіо й по обох боках долини Бренти,
взяли кілька ірських становищ Італійцям. Кле-
вель в наших руках. Над довшим бігом
вояків зногла ся гаряча боротьба. Відділи
ірських гонведів вдаривши на західний бе-
рег ріки, взяли в полон 1000 Італійців.

З'єдиненнє українських земель.

СТОКГОЛЬМ. (Пресове Бюро УПР.) „Угро-
за“ доміжить в Київ:

Українці вважать, що їх задачею на ми-
жній конференції є досягнути з'єдинення в рамках
незалежної України всіх українських земель.

Знищо-
вальною областю України мусять бути відбу-
тими коштам воюючих держав. А що на па-
риській конференції будуть рішати ся важні
справи, то й там мусять бути заступники Укра-

Всіми способами!

Відень, 13. падолиста 1917.

На нинішній засіданні УПР. передовсім
взято до відома згадане президентів про-
голошеннє в приводі воєноспосіб про по-
вільженнє польського питання, і висловлене їй
визнання оглядний та енергійний провід, увін-
чаний безперечним, сильним успіхом.

Рівночасно стверджено, що заява прави-
тельств, зложена в справі наміреного прилуче-
ннє Польщі до Австрії, не може УПР. заспоко-
ити і тому вона рішила робити дальші заходи,
які оборонити загрожене національне існуван-
нє і право самоозначення українського народу.
УПР. рішила всіми способами, як в парла-
менті, так і поза парламентом, поборювати вся-
кі проби прилучення Галичини до польської дер-
жавної формації.

Львів, 16. падолиста 1917.

Відмовивши з приводу парламентарної де-
бати в польській справі всякого політичного
розуму Німцям, Чехам і південним Славянам
(в польських очах політичний розум має тільки
той, хто йде слідом на шнурку польських забя-
ганок). „Nowa Reforma“ пише:

„Що до Українців, то їх становище: не
могло бути для нікого несподіванкою. Били
вас воно з їх цілої політичної програми, яку
почнуть змінити аж тоді, як переконають ся,
що стоять супроти довершених фактів. Бо до-
бре є бити головою в такий мур, який будів-
ничий тільки нарисовав собі на пляні. Зовсім
инакше представляється те операція, коли мур
стоїть уже готовий і є твердий. Се швидко У-
країнці зрозуміють і тоді прийде час порозу-
мівати ся з ними“.

Щоби в сих словах польської газети був такий
великий політичний розум — годі сказати. Вже не-
рав ріжні переможі перебували ставити народи
перед „твердий мур довершених фактів“ — і
що з того виходило? І щоб не шукати далеко
за прикладами, — в самій Польщі мажи ми діло
з таким „муром“ кільки століть. І доти били
в нього головою, аж сама Польща — розвалила
ся. Чи польська газета того не розуміє, що
коли польська держава вважала, то се тому, бо
попередили її урядок козацькі бунти, Хмель-
ниччина, боротьба з його наступниками, гайда-
маччина, які так ослабили Польщу, що вона
дверіла до упадку? Тай в утвореній для Поля-
ків автономичній Галичині чи „твердий мур до-
вершених фактів“ так багато поміг Полякам,
чи не вбивали ми в нім що раз нових дїр?
І парламентарна дебата на яку так гнівають ся
польська газета, була власне доказом, що той
мур таки вже на добре — валять ся.

Нема в тих словах польської газети полі-
тичного розуму про прагненнє, нема і про істнує.
Бо коли така легка справа поставити україн-
ський нарід перед „твердий мур довершених
фактів“, замість числится ся з його змаганнями
до незалежності, то чому та рецепта має
бути добра — тільки що до Українців? В тепе-
рішних часах, коли ідея права самоозначення
народів здобула таке місце в інтернаціональній
етиці, що навіть наймогутнійші сього світа му-
сять з сии числится ся, — чи се такий великий
політичний розум, коли польська газета гобо-
рить: Не числится ся з ними, тільки поставити
їм перед „твердий мур довершених фактів“!
Колн так говорять така Польща, в дійсности
залежна від ласки окувантів у теперішности і
від торгів на мировій конференції в будуч-
ности, — то авуж хтось сильніший подумає,
що така рецепта може бути добра також для
Поляків!

Колн Поляки апелують до ідеї права са-
моозначення народів у своїй справі, то мала
дрібка політичного розуму повинна би їх за-
ставити не кричати так динічно: „Здавити!“ —
коли ходить о когє иншого...

Та за те є в польської газети ширість.
Що там всякі ідеї про національну справедли-
вість, право самоозначення народів і т. д.?!
Дайте нам їх тільки в руки! А ми вже їх при-
смиримо!

Добра воля поставити ся супроти україн-
ського народу в відбудованій Польщі, як ста-
вила ся ріжні Вишневецький й Чарнецький в Поль-
щі минулий, — як бачимо — істнує в цілій
повноті.

Тільки — обчисліть ся, чи стане сили. Укра-
їнський нарід ав весь час польського пановання
давав усе докази, що з польською експанзією
на свої землі не погодить ся і буде боронити
ся до останної каплі крови. Скільки крови по-
плна з сього приводу в минулости, аніє історія.
А що не инакше було би і в будуч-
ности, ачинають розуміти навіть посторонні.
„Якби вдало ся польським мазерам, котрі в
обох царствах є на високих впливових стано-
вищах, при мирових переговорах видати га-
лицьких і холмських Українців під польське

ярмо, то зі Східної Галичини зробить ся нова
Македонія (1902—1912) в якій плисти муть ріки
крови — мимо мира!“ Так пише німецький об-
серватор польсько українськ-х відносин, д-р
Фельк Шуль, і сї його слова повинні бути пе-
ресторогою як для осередних держав так і для
Поляків.

Український нарід не дасть себе здавити.

Українські кандидати на Установчі Збори.

СТОКГОЛЬМ (Пресове Бюро УПР.) На
Україні приготавлиють ся до виборів на Уста-
новчі Збори. Українські партії виставляють уже
кандидатів

Українська соціална демократія ставить у
Київі оських кандидатів: Авдїєнко, Антонович,
Винниченко, Веселовський, Вікул, Мартос, Порш,
Петлюра, Ткаченко, Шевченко.

Українські соціалісти федералісти й народ-
ні соціалісти виступають спільно з оськими кан-
дидатами: Зарудний, Туган-Барановський, Брам-
сон, Ефремів і Садиковський.

Закритє всіх російських шкіл прапорщиків.

З відміном укратиської у Київ.

Відень, 14 падолиста 1917.

„Рѣчь“ з дн. 20. н. ст. жовтня повідомляє:
Міністер війни приказав те пер же зупини-
ти прийманнє до шкіл для підготовки прапор-
щиків піхоти.

Всі школи прапорщиків у міру покінченя
записаними у них нині юнкрами устанавленого
курсу закрити — з винимком одної українсько-
вої школи прапорщиків у гор. Київі, призначе-
ної спеціально для скомплетованя Українців.

Державна Рада.

Телеграма д. к. Кореспондентівського Бюро.

Відень, 16. падолиста 1917.

(Так) Президент міністрів д-р Зайдлер
взяв, що правительство беззвроволно хоче
виконати узавду полів що до принятя 70 мі-
ліонів кер. на додатки на закупна для народ-
них і виділових учителів. Правитель-
ство телеграфічно видало указівки красним вла-
стям шкільним, щоб як найскорше доповнили
матеріал, який мусить бути підставою до уста-
новленя ключа розділу. Треба сподівати ся, що
вступні праці будуть покінчені швидко тай що
визлата додатку буде виконана в реченні, яко-
го Палата бажає. Правительство предложити
красним представництвом, аби беззвроволно
ухвалили відповідні принципальні постанови
(Гучні оплески!).

З черги веда Палата дальші наради над
предложеннєм в справі поборюваня чахот-
ки і полових недуг.

В протігу нарад пос Лев Левичський
обговорює відносини в Галичині. Оліка над хо-
рими на чахотку є в Галичині недостаточна. Ре-
форма під тим зглядом конечна. Однак в огля-
ду на відносини між народами належить у-
творити державні уряди оліки та устроїти чим
скорше в віденським університеті курс вишколе-
ннє сестер. До українських сіл можна висилати
лиш українські сестри.

І. Бобровський заявляє, що держава
не була ввагалі приготована до такої акції. Пра-
вительство доперва в третім році війни призна-
ло потрібному річю звняти ся сєю справою.

Хоча акція спізнана, однак належить її по-
знати. Про поборюванє та ліченє чахотки в Га-

Краєвий Союз Кредитовий у Львові, Ринок ч. 10.

приймає субскрипційні зголошення на

VII. Австрійську Воєнну Позичку

на умовах поданих в урядовім проспекті. — Дотичні друки і поучення розсилає ся і можна їх дістати також в союзних стоварищеннях. — 409-4-5 Союзні стоваришення звольте надсилати субскрипційні зголошення виключно до нас.

личині нема бесіди, коли лікарів спеціалістів висилаєть ся систематично до служби в інших коронних краях, або переносить ся їх до військового шпиталю. Правильство, повинно дбати про санітарні потреби цивільного населення, а в інші поборення половин недуг, лишити в краю своїх спеціалістів, головню по містах. Правильство дало сего року 10 мільонів корон на поборення чахотки, а того одержала Галичина 150 000 К., впрочім тільки з чешности для архиєпископської санаторії в Райчи.

Бесідник вказує, як важним для поборення чахотки є належити відживлені населення. В Галичині відживляють ся дуже наслідком огрубленя краю з живности. Деякі міста не дістають щільни тижнями їдла, відчувають ся також брак молока. Бесідник домагаєть ся, щоби опорожнено шкільні будинки з улажених там шпиталів та касарень. В кінці апелює до міни стверства здоровля в надії, що воно «зправить» тяжкі похибки минулих літ, які спричинили сотки тисяч зділаних й невизначених жертв.

П. Янкович виступив в імені п. Штерна революційно, по думі якої евакуовані, розміщені в різних частинах монархії, мають зі зглядів гігієни стати в дотеперішних місцях побуту до кінця марта 1918 р. й мають побирати дальше підмоги, а можним належить владбувати їх господарства після правил гігієни.

Палата прийняла внесені комісії здоровля і резолюції, поставлені підчас розправи відіслала до комісії.

П. Матакевич реферував проєкт уставу про опіку над цив. інвалідами, їх родинами, вдовами й сиротами до них. Устава та буде відносити ся також до бідних селяків тих горожан, яких убив неприятель під закидом шпіонства. Уставу прийнято в 2. і 3. читанню без зміни.

Відтак прийнято уставу про ужите части бюджетової надвжки соціальних сиротинських кас, дальше звіт правничої комісії про шк. розп. в справі признання популярного забезпечення довжним зависам автономічних тіл, також в малими змінами внесок, зголошений при бюджетовій провідсрі про признанє квоти до 100 000 К на утворенє фонду й кредиту про мислової помоци.

З черги зачато наради над вєттом конституційної комісії про права, вєдложеноє, силою якого наслідком утвореня міністерства громадянської опіки, амінюєть ся уставу про обєм праці деяких міністерств.

По промові справоздавця наради перервано.

Свідуюче засіданє у второк 20. с. м.

Клемансо французьким прем'єром.

ПАРИЖ (Таб.). Клемансо прийняв порученє утвореня кабінету.

Українське село революційної доби.

Народний учитель, який минулого року поїхав до рос. полку, а сего року з часі російського відоруту перебуваючи у своїм ріднім селі, задержав ся тут аж до приходу австрійських військ і зголосив ся до свого полку; — в листі так описує сучасне українське село за кордоном:

Я перебував у Київщині, в околицях, де гайдамаки блукали, коло Вільшанки та Білої Церкви, в селі Телешівці, на південні від Києва. Само село, одно з українських сіл, просторах, як той степ. Ціле воно положене в низенькій долині над річкою при ставочку. Краями цієї долини зеленіють ся вишневі садки, а в-поміж зелених віток визирає біленька хатка українського мужика. Поза селом видно цілу плеяду вітраків. В середині села пишасть ся невеличка на зелені (як всюди на Україні) мальована церква без даху, бо дахів в передній високій вежі, а в півч церкві «преходская однокласная русская школа» — в двома учительськими силами: півом і дяком. Під учить релігії, а дяк релігійних обрядів, церковних та світських співів. Є тут ще одна так зв. земська школа, яка рижить ся від першої будовою та улажженем. Поставлена після всяких гігієнічних вимог. Будинок складаєть ся з салю до науки, так званих «класів», і з одного «зала», де абирають всі ученики на молитву перед наукою, а відтак ідуть всі до своїх класів і учать ся. Побіч шкільного

Внутрішня війна в Росії.

СТОКГОЛЬМ (Таб.). Шведське телеграфічне Бюро доносить: Телеграфічне получене в Петрограді від 15. с. м. год. 4. по пол. приверне.

КОПЕНГАГА (Таб.). Кореспондент «Berlingske Tidende» в Гапаранді доносить: Один Росіянин, який прибув учера з Петрограду до Гапаранди, оповідав, що Керенський також в понеділок не вступив ще до Петрограду. Згальноно думають, що він туди ніколи не прибуде. Не є він уже популярний у Петрограді, де всі мають тільки одну думку: Мир!

СТОКГОЛЬМ (Таб.). Дневники містять вісти з Гапаранди оперті на оповіданнях подорожних і сягаючі до вторга. Петроград стоїть в огні. В Москві мали бути кроваві погроми, при яких згинуло 2000 людей. Союз кадетів розв'язаний. Товпа гдираєть ся до приватних домів. Здаєть ся, що як мішанські елементи так і соціалісти революціонери опустили Керенського. Петроградська залюга і Балтійська фльота здаєть ся в цілости стоять по стороні нового правительства. Ходить поголоска, що Троцький і Ленін удали ся на воєнний корабель «Аврора». Головна фльота мала знов удати ся до Кронштаду.

СТОКГОЛЬМ (Таб.). Останні відомости знов більше говорять про побіду більшовиків. Муравєв, шеф оборонної області Петрограду, оголосив відозву, що поголоски про переїзд військ на сторону Керенського є брехнею Керенського. Війска вільного російського народу уступили з Гатчини тільки тому, щоб уникнути несприятливого розливу крови і заняти відповідне дуже сильне становище поза Петроградом. В кінці відозва стверджує, що в Петрограді панує супокій. Під Петроградом стоїть кілька кружаків і торпедовців, які можуть острілювати місто.

Фінляндські газети подають, що Керенський повніс поражене.

Переговори між соціалістами і більшовиками.

ЛЬОНДОН. (Таб.). Райгер доносить: На час переговорів о утворенє соціалістичного правительства, відложено страйк залізничників. Соціалісти поставили більшовикам такі услівя: 1) роздруженє Червоної Гвардії. 2) Петроградська залюга остає під надзором управи громади. 3) Здержуєть ся військової операції, коли ті услівя будуть прийняті. 4) Безглядна заперука, що військо Керенського не дасть ні одного вистрілу збляжаючі ся до Петрограду. 5) Не буде до-машних ревізій та арештовань.

Коди на тих умовах заклочить ся завіше-не оружя, то зачнуть ся переговори в справі утвореня правительства, зложеного зі всіх соціалістичних партій разом з більшовиками. Більшовики домагають ся також відвчальности правительства перед новим центральним виконуючим відізом роб.-жовн. рад.

будинку є другий, нічим не гірший від першого. Се мешканє для 4 учителів і управителя школи. І в земській школі відбувала ся наука по російськи, — мимо того, що дві учительки були ширі Українки, незвичайно прихильні українському рухові, а сам управитель, щара українська душа, тільки ще пішов на війну, а його місце займає учителька. Шкільного примусу тут нема, а ходять до школи охотники, звичайно змаєю. Нарід досить прихильний науці і богато з неї користає. Тільки одна біда, що всего учить ся по руски. Він прямиє думає, що такі слови, як «пожалуйста», «виняюсь», «не стїсняйтесь» не можна нічим заступити і тому вони їх часто уживають, з чого зостає українсько-руський жаргон. Найбільше калічать мову старші салдати, або як їх там називають Москвалі. Небачивши чужого чоловіка, от а. пр. мене, зачинають заран салдатчиною. А коли я їх переконав, що я такий самий, як і вони, і що навіть швидше все зрозумію чистою українською мовою, то від сеї пори один другого остеріган: сеї же заход; говорю до него прямию по нашому, і так я їх приучив до того, що зі мною навіть салдати говорили по українськи, що дуже рідко лучить ся.

Найкрасшу і найчистішу мову заховали жінки й дітчата, хоч і в них (як і в нас) є в ших замість дякую — «dziękuję») вчужому замість спасибіг — спасибо, замість добре — за рашо, треба — нада, потрібний — нужний, не можна — нельзя і т. д. Але поза тим мова чиста. Нарід живе собі не соріше. Мимо того, що деякі мають лиш одну цілу або третину або

Мирове предложенє більшовиків.

СТОКГОЛЬМ. (Таб.). «Aftonbladet» домагаєть ся з достовірного жерела, що більшовики злучили ся з іншими соціалістичними партіями щоби вратувати революцію перед Керенським. Корніяковом й Калєдіном. Нове правительство має предложити всьу програму з докладним мировим предложенєм. Здаєть ся, що потверджуєть ся чинрав більше вістка, що змаганє Керенського не вдали ся.

Програма більшовиків.

СТОКГОЛЬМ. (Таб.). Комісія для справ Центр. комітету більшовиків оголосила заяву в справі рос. політики: Партія стремить до мира, бо не хоче ані на днину продовжити війни. Народи Франції, Англії, Італії й Америки правдоподібно не схотять брати участь в переговорах. Однак центр. держави зазначають готовість зачати переговори. Рос. промислові не в силі охоронити Франції й Англії перед безбалекою, що центр. держави перекинуть свої дивізії. Однак партія більшовиків мусіла би змагати дальше війну, коли би центр. держави зачали односторонно перед розпочатєм мирних переговорів перішити справу польську, литовську та литовську. Партія дає всім народам Росії цілковиту свободу рішеня, чи хочуть жити з Росією, чи відлучити ся від неї.

Нова криза в Авлії.

РОТТЕРДАМ. (Таб.). Парламентарний кореспондент «Westminster Gazette» подає: Навлі Лойд Джордж буде обставати при постанові вибрати Парль. обідком воєнної ради, наступо правдоподібно всезна політична криза. Погосвораєть же про всьу політичну комбинацію.

Українські народні школи в Київі.

Внесенє городської управи на відирите 13 герон українських нар. шкіль прийняте майже одностайно.

(Ф. К.) Відень, 14. листопада 1917.

«Кіевская Мысль» з дн. 6. н. ст. жовтня приносить завідомленє з засіданя київської городської думи з дн. 4. н. ст. жовтня, яке майже в цілости було присвячене справі українського народного шкільництва у Київі.

четвертину десятини, а все на медію мусіло бути, навіть тепер в воєнний час, білий мушкет, піржик всякого рода, вареники та інші різжородніші коржики — щось а і наші сточка. Борщ, як хліб насущний є шоденно стравою Українця, а баба Українка знає його на всілякий лад приправити, так що для кожного інший смак, а все борщ і незвичайно смачний. Поза борщем галушки й пшоняна каша займають друге місце; всякі печива, як курці спечені або волову чи свинячу печеню приправити не швидко зробить наша хазяйка так як та.

Чай — те одиє в будемщині. Все й мусіло він «горячий чай» з коржиком або пирогами. А жерело чаю в туйським самозарі, широким або мідяним жонгом. Наливають його в склянку, кидають там цукру, а під кожний ставаний, кидають блюдечко (підставку). Пють чай наливають зі стаканів в блюдечко і так на склянковий лад поживають. Коржики подають на тарілку і просять: кушайте! Нарід дуже щиринний. Ви чужий, як увійдете в медію у щиринний, то не виждете без заперся денебудь обід. У нас такий звичай, так у нас годить ся і ви їдете. Ви (господа) здаєть ся з вами розмовою — все його інтересує і про все розпитує. На питанє, як там військо, повища, се йому не обходить, але як там хазяїнують, як орять, як віють, яке громадське житє. При тім народжують на свій уряд, що у них не було свободи на такі товариства, як отсе у нас в Галичині Шевченка мало хто не знає. Ще за царату мужик по тихо витягає із скрині Кобзаря.

Найдешевше жерело

обезпек на жите wraz з суб-
сирипцією на 7-му воєнну позичку
в безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
Фонд відів і сирит.

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

Дискусією у сій сесії відкрив член управи
города п. Ярешич, який від імені управи ар-
ферував думи про відкриття неких городських
народних шкіл. З початком сього шкільного
року до всіх шкіл у Києві вписалося разом
5382 діти, з чого до перших класів українських
шкіл 406, до польських шкіл 26 дітей. Для за-
доволення шкільної потреби необхідне відкрити
при існуючих школах 17 нових комплексів ро-
сійських шкіл, 15 комплексів українських і 2 но-
ві комплекси при існуючих початкових школах.
Зразу був план відкрити українські школи при
існуючих же російських школах, та відтак рі-
шено, щоб українські школи були зовсім са-
мостійні, себто для дітей України відкрити зо-
всім нові школи зі самостійною нумерацією й
самостійною господарською управою. Потреба
польської і жидівської школи ще висвіслить ся
в справі і буде розглядати ся на дальших за-
сіданнях

Радн. Фещенко Чоповський (укр. с. д.) по-
дав звідомлене про справу української народної
школи. Справодавець висловлює жаль із за то-
го, що справа української школи йшла дуже
повільно, зупинила ся, з причини чого був про-
взятий юридичний час запису дітей, які бажали
вступити до української школи, й се на думку
справодавця виклинуло на волю родичів, які
боїлися пропустити час, записували своїх дітей
до російської школи. Однак цифра 406 дітей
— говорить п. Фещенко, — нестала, діти даль-
ше прибувають до української школи.

Взагалі ж бажання радних Українців покри-
ти ся з постановами шкільної комісії. Ріжничі
невзначай. Найбільша ріжничка в сім, що на Ку-
рнійшій і на Приоршій (передмістя Києва — Ф. К.)
се з'українізовано ні одної школи. А сї перед-
містя города — говорить п. Фещенко, — чисто
українські. Брак там української школи буде
свідчити про русифікаторські наміри, недостойні
нової думки.

Дальше забирали голос у сій справі радні:
Щеглов (вільпарт. русск. група), Левин (с. д.),
Доротов (с. д.), Добкін (бунд), Масальська
(с. д. б.), Трескін (с. р.), Бутенко (к. д.), Магв-
ський (укр. с. р.) й ин., причім не обійшло ся
без деяких антиукраїнських виступів з права і
ліва (Щеглов, Доротов й ин.)

В результаті звідомлене городської управи
про справу шкіл приймає ся з деякими по-
правками майже одногласно.

Принята між ин. поправка в тім, щоби
терміни: „школа для російських дітей“ і
„школа для українських дітей“ були змінені на „шко-
ла з російською викладавською мовою“ й „школа
з українською викладавською мовою“.

НОВИНКИ

Львів, 16. листопада 1917.

— Звєднане У. П. Р. відбудеть ся вівторок, 20.
с. м. Присутність усіх безумовно кончна. —
Президія.

Львівська газета „А ось, каже, то часом моя
дочка читає“. Скоро ж настала свобода, а й
ранше в троха більше просвічених Українців
на стіні можна було видіти портрет кабаря пє-
ршого портрету царя Миколая II. Хмельницького
знав багато вяс, хто він — апріорі бачили
в Києві камінь на коні з булавою. Генту
в Закарпаття знають з оповідання більше, як з
кляжок.

Взагалі мужик має більше вродженої інте-
лігентції чим наш галицький. Сам гордий на своє
і не вігнет ся ні перед ким, кожного уважає
за чоловіка і таку саму мірку прикладає до се-
бе. І я сьотверений на образ і подоби Боже —
говорити собі мужик, покурюючи завіреску. Не
дуже побожний — перехрестить ся, як треба, і
вмолить ся, але до церкви не раде ходити. А
вдівати попа чи когось небудь в руку — се-
го він не знає і дуже смієть ся через те в насміх.
Не алякає його ані жандарм (поліцейський), ані
жандарм, ані який урядний начальник. Як мужик знає,
що правда по його стороні, то злий, кричить і
всіх і всі.

Жидів неавидати і все очікують того кли-
чущого погана, яке троїть наше жите. Хоч
українські Жиди говорять дуже часто по укра-
їнськи, а значайно борються голить, без пейсе, так
і не півають, що се Жид; читають україн-
ські книжки, співають українські пісні; вже й
перед революцією були прихильні українському
рухові.

По революції українське жите врибрале
інший характер, як перше. Огемь, що

— Песек о. Погорецький прислав нам ось який
заклик до „Отців і Панів Виборців 67 округа:
„Повідомляю, що 9. листопада с. р. обняв я
мандат посольський на округ Ярослав Цішанів
і як член вступив я до українського клубу.
Маю волю і схоту дальше працювати для укра-
їнського народу і послужити в ріжних справах
моїм виборцям. Грудень призначений на деле-
ганті, тож тоді в вільний час від пленарних по-
сольських засідань відвідаю знищені і поваже-
ні села: Червону Волю, Рудку, Пискоровичі, Жа-
палів, Лисбачів і Цішанів. — Посек о. Погоре-
цький

— Відкрите українського народного університе-
ту у Києві. П. Т. А. від дн. 19. н. ст. жовтня у
телеграмі в Києва повідомляє: Торжественно
відкрито перший український народний універ-
ситет. — Ф. К.

— Виділ Товариства укр. студ. політехніки
„Основа“ у Львові просить всіх бувалих членів
подати якнайкорше свої точні адреси на адре-
су Товариства: Львів, вул. Свяцьких ч. 4. II. пов.

— Перші сегорічні сходження відбудуть ся в неді-
лю, 18. с. м. точно о год. 9. ране в льокалі
Товариства вул. Свяцьких ч. 4. II. пов. Будуть
обговорені біжучі справи. Превіть ся всі Тє-
варішів Основачи явити ся. — Виділ.

— З Колямої пишуть: В найближшій часі роз-
пичать ся в Коломиї курс приготування до се-
минарної матурі. Зголошена приймає та ін-
формація пєдас В. Витвицький Колямої, вул.
Українська 15. Курс улажуєть ся для тих, що
іза війни спізнались з іспитом, або з иншої
причини не можуть користати з науки в учит.
семинарії. Ті, що їх батьки або опікуни полаг-
ли у війні, мати муть науку безплатно, ще по-
змові одержати книжки та деякі потрібні при-
бори. Полєкші мають і ті, що з инший спосіб
велими потерпіли наслідком війни.

— В Бережанах. Перші Загальні Збори філії
укр. Товариства охорони дітей і опіки над но-
роджю відбудуть ся в Бережанах дчя 26. па-
дожиста с. р. о год. 10 тій перед полуднем в
льокалі Руської Бурси а повядком дневним:
1) Огворене Зборів; 2) Впис членів; 3) Вибір
виділу; 4) Внесєня.

— Повозот виселенців. Нам пишуть: У вер-
сний вїхав я в виселенцями з Гмінду до табору
в Märtsch-Trübau, щоби відібрати худобу, яка
там була приміщена. Я вїзвезти її до Галичи-
ни. Пє вти довших днях нашого перебуту в
Mährtsch Trübau прийшли призначені вагони
для нас виселенців і нашої худоби. Управа та-
бору не дала для людей на дорогу ані кусника
хліба, а для худоби ні стебла вівса, і коби по
дорозі бідна худоба ревіла з голоду, змилосер-
дила ся команда одної стації і на кошт управи
бараків в Märtsch Trübau дала паші для худоби.

До галицької границі діялось нам добре,
та від Кракова почалося наше горе. На стаціях
чекали ми цілыми годинами, а у Львові цілих 18
годин. Від українського комітету опіки для ви-
селенців повинна служба того дня в. Лежогуб-
ська і вона нами дуже ширю та вівсно заняла
ся. На обід і на вечеру дістали ми зупу і хліб,

тільки тлів, в веснолу рєзгорів ся повним полу-
мем. Скинули царя з престолу, понаняли па-
сіпак, жандарміє, стражників — настала свобода
да в повнім тогє слова значіно. І мені довело
се чути той лагідний весняний подув свободно-
го вітру, який ніс із собою волю України. І в
найглузійшим кутку залуovalo на вічу розко-
ване українське слово, а на громадських урядах
усюди новітали червоні прапєра з навісами:
Нехай живе вільна й свободна Україна. А бать-
ко Тарас був там присутний та урадуваний спо-
глядив на розкованих братів грєчкосїв, дяку-
ючи їм, що не забули пам'ятути його в сімі
вольній пєві. Хвиля та ватискала слави в очі і
я дякував Богова, що дєжєв той пєри, коли
під російськею школою на українській землі
залуovala части українська мова.

Так! Се був час тріумфу! Був час, коли
навіть тим, що то недавно казали, що Росія
„должна“ пам'ятувати над цїлим світєм, розкри-
ляєть очя й вони казали, „не треба нам над сві-
том панувати, — нам треба волі, волі, а землень-
ку святу вераїть кому слід“.

І я був на вічу і говорив дєшо: про
давнійшу свободу і теперішню, що то таке У-
країна, авєчочував оснувати читальню. Я був у
селі загальнолюбяний, маленька дитина знала
Павла Українця...

Вяцлєв Геміаський.

а ким того діти дістали ще одж і дєшо в со-
лодєшів. Дальша дорога зі Львова до Стані-
славова була ще гірша. На двірцї в Галичі че-
кали ми безлімічнї цілий день. Виселенці без
їдї блукались як тіні, діти плакали з голоду, а
худоба ревіла. Виселенці самі голодні збирала
траву для неї. Ранком приїхали ми до
Станіславова в перекочаню, що тут вєстїти на-
ми заопікують ся. На жаль склалось наакше.
„Bahnhofskommando“ відмовило помочи та за-
вєло, що ні о транспорт нічого не знає, а вє-
стїти се де них не належить, коли ж я удав ся
до „Transportlehnskanzlei“, то відті відіслано
мене до жандармерї в місті. І доперва о год. 3
по полудні до Станіславова приїхали ми о год.
4. ране, яма ся жандарм, щоби перебрати транс-
порт. Аж тепер дали людям по колї на пів сирї
фасолї. До того часу люди змітали в голоді і хо-
лоді. Виселенців з Ячмичі Угринова розміщено
в Чернівцї і Братківцях, бо їх села спалили. Я
відповідав їм аж на міще. Вертаючи вступив
я ще до Угринова долішого. З села ні слїду,
одні стрілецькі рови та могили. Коли я дивив
ся на сей страшний вид, надійшли мешканці то-
го села, щоби подивити ся на свою батьківщину.
Вони обіащені тепер в селі Возачини. Загалом
оповідали мені свого бїду, нарікали передовсім
на розділювання просянців. Довго вони плакали
на свою нещасну долю, що не пощадила їх
там на висєзанє і тепер не щадять їх на рїд-
кій землі. З боля серця попращав ся з ними
бо треба туло вертати до Галиду. — Т. П.

— Церковна музика в Преображенській Цер-
кві відіспіває в неділю дня 18. с. м. о 10. год.
рано мїш. хор під управою о. проф. Туркевича:
1) Нанкого Службу Богу. 2) Бортнянського
Концерт XIV: „Боже піснь нову“.

— Важне для правників. Загальні збори Тє-
варїства українських правників у Львові, відбу-
дуть ся в суботу, дня 17. с. м., о годині 5. по
полудні в с. м. товариства Бєсїди у Львові при
вудіци Кєстюшка слїдуючи дневним поряд-
ком: Відчитанє протоколу з послїдних загаль-
них зборів, звіг уступаючого виділу, вибори
голови і нового виділу, внесенє членів. Тєвар-
ішів правників просимо о численю участь. —
За виділ: д-р Євген Гвоздєцький, вступили
голови; ц. к. судя Володимир Цєлевич, секр-
тар. 433-4

— Українські проспекти і вносні реалїсли ми
по цілім краю; хто не має ще в своїх руках,
просимо звернути ся до наших помітових мужів
довіря і обезпечити ся на жите. Дуже корисні
удогіанєня при обезпечєно в VII воєнній по-
зичці дає тільки „Ц. к. австрійський війсь-
ковий фонд для відів і сирит“. А беручи під увагу
кого гуманну шєв, горєжанським обовязком є
підпирати се товариство. 4-5

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красивий
Сьовоз Кредитовий у Львові, — число книжочка
шадимчої 4.000.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 17. листопада 1917.

Ниві! греко-кат.: Йванівкія і Нив. — римо-кат.:
Сьломєї д.
Завтра: греко-кат.: 24 Н зо С. — римо-кат.:
25. Н по В.

! Загальні Збори Т-ва „Руськів Академічна
Паміч“ відбудуть ся в суботу 24. с. м. о год.
5:30 попол. при вул. Панській ч. 11. А. II. пов.
з таким дневним порядком: 1) Відчитанє про-
токолу з попередних заг. зборів. 2) Звіг усту-
паючого виділу і контрольної комісії. 3) Вибір
нового виділу. 4) Внески. — За Виділ: А. Ко-
рєць, голова. Ст. Книш, за писара.

! В виду перевєсенє бюр Українського Відді-
лу тєв. „Якор“ в Відня до Львова просимо від
20 падолиста 1917 слати вські письма і внески
обезпечєні на теперішню адресу Українського
Відділу тєв. „Якор“ Львів ул. Сикстуска ч. 436
442-2-7

НАДІСЛАНЕ.

Конципієнта,

який провадив би самостійно канцелярію на
провінцій під дуже корисними услївами шукаю
а зголошена прєшу слати до Адміністрації
„Дїла“ від ч. 19. 1-1

КОЖДИЙ повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

Повинен **обезпечити** **оп** на **житє**, а **заразом** підписати **VII. воєнну позичку**; сі **обезпеченя** **реодить** ся на **опи** в **умови** в **Товариством** **житєвих** **обезпечєнь** „**Авотрійський** **Фондо**“ у **Відни** **тільки**

Ц. к. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпеченє сейчас важне по вложеню першї премїї. Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпеченє дїтий новина!

Обезпеченє

в державних бонах на лїт 9 платне по девяти лїтах готівкою річно 90 К.
в змєртизацийній позичцї коштує річно: на лїт 10 12 15 16 18 20
корон 77 63 48 44:50 39:50 35

Жадайте проспектів і внесків **по повітах у мужів довіря.**
Безплатні інформації: **Львів, Словацького 16.**

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто би що знав про п. Йосифа Коптюха, сира бл. п. о. Василь Коптюха, пароха в Лавочнім, нехай буде ласки в подати його адресу або якусь вістку о нїм на адресу: Militärskademiker Peter Minko, Wien III Boerhavegasse 15. 423 6 10

Оголошенє

Тютюн годї добути, а курити хоче ся; тому поручаю видати „Egatz“ так званя „Табакон“, зробий пакет коштує 10 сот. Виключче вступити у перфумерї Львів, Синстусна ч. 7. 319Д 30 10

Молода інтелїгентна Українка навже **реїзку** з інтелїгентним Українцем. Зголошена **неанонїмо** ві пїд: **Олеся** Львів **голова** **почта** **poste** **resizante**. 418 1-2

Академіє шукає **лекції** на **селї** у **свещеника**. Зголошеня **приважє** **зарїд** **школи** в **Мєранцах** п. **Красовець**. 44 1-1

Шукаю **вдїбного** **інструментора** до **науки** **двох** **дїтї** на **провінці** **I** **кв.** **г.м.** **I** **III** **кв.** **зародної**. Успїва **дуже** **корисні**, **харч** **і** **платня** **пїсля** **умови**. **Зголошеня** **(анонїмо)** **Матїя** **Mirina** **ц.к.** **нахмайстер** **жандармерї** в **Вєбєрнїцї** **п.** **Б** **бєрв.** 435 3-3

Годинники, будильники, продю, паймаю напрову стїнних годинників і одну антика
МАРІАН ДАВЄСЬКИЙ
7-7 **Львів, вул. Академічна ч. 20.** 391

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЕВІ
новї ставать, старї **напрավляє**, **скоро** **і** **дешево.**
МИХАЙЛО ГАЛІБЕЙ
Майстер **кафлярський**. **Львів**. **Городецька** **10.** 390 7-7

АДВОКАТ
Д-р АНТІН ГАРАСИМІВ
повернув з Роції
і **провадить** **дальше** **адвокатську** **канцелярію** в **Стрию** **при** **вул.** **Трибунальській** **ч. 15.** **I.** **поп.** **(около** **Каса** **Задаткової).** 411 3-3

Підписуйте уділи

одинокого українського кооперативного союзу для рїдничої торгівлі і промислу, яким

Краєвий Союз господ-торговельних Сїлом
заразом **торговельний** **сїндикат**

Т-ва „Сїльський Господар“ у Львові, Зїморочича 20.

Удїли від **К. 50** в **гозу**. — **Презенти** на **наданї** **даром.** VI. 5-2

Купуйте і замовляйте КАЛЕНДАРЕЦЬ „РУСАЛКА“ на 1918 рік

Цїна **40** **сот.** **(з** **перес.** **45** **сот.)**
(10 **шт.** **К. 4,** **25** **шт.** **К. 9,** **50** **шт.** **К. 1,** **вже** **оплачено.**
В **квасїй** **оправї** **ли** **нотас** **К. 1:20.**
Замовленя **приважє** **і** **квасїля** **по** **одержаню** **готївки**
А **ОПШ,** **Львів,** **Надецька** **4.** 371 Б 9-25

Відтяти і післати на теперїшню адресу Українського Відділу тов. „Якор“: Львів, вул. Синстусна ч. 43б.

Рік **основаня** **товариства** **1858.**
Загальне **майно** **з** **кїнцем** **1916** **р.** **234** **мїліонів** **кар.**

Товариство **сїмї** **ЯКОР** **тов.** **пш.** **і** **мол.**
Вїєнь **I.** **Heher** **Markt** **11.** **(Ankerhof)**

Рік **основаня** **товариства** **1858.**
Виплаченї **обезпечєня** **бїльше** **як** **пів** **мїліярда** **кар.**

офірує завдяки своєму довголітньому існуваню і великій своїй **мєсткє** **сїдї** в **нагодї** **VII.** **державно** **вїєнної** **позички** **своїм** **члєнам** і **найширшє** **народнїм** **масам** **свої** **воєнно-позичковї** **обезпечєня** „**НА** **ЯДІНКУ**“ **зобовязуючи** **ся** **відповідно** **до** **висоти** **премїї** **вручити** **обезпеченому** **по** **12** **або** **16** **лїтах,** **а** **в** **разї** **його** **скоршої** **смертї** **сейчас** **його** **роденї** **умовленє** **обезпечєнє** **хочь** **його** **смерть** **наступила** **на** **вїйні** **у** **двоєм** **або** **через** **самоубїєство**

Обезпечити новина Кожду здорову осєбу до 55. р. житя навіть дїти. Повисше 55. лїт треба лікарських оглядин. Рїднї може обезпечити звїсть тих, що в полї або полонї!	Від 500 до 5000 корон без лікарських оглядин повисше 5000 К треба якє лікарських оглядин.	Премїя вїд кождїх 1000 К обезпечєня рїчно пїрвочю 1/2 рїчно мїсячно При 12-лїтнім обезпечєню якє 86 К 21 50, 17 20, 8 — При 16 46 К 23 50, 12 — 4 10 а через потручєє в корїсть обезпечєного 9 К наданїном пїдсогоїня (арт. 7. усл. обєв.) всєго 57 оглядин 37 и рїчно.	Найдєшевше обезпечєнє житя! Найпїшай дарунок на уроднїх, хрєствїх, їменнїх, на вїпразу або вїно.	Нєма воєнного дєдїтнї! и стємольнї оплат!
---	---	---	--	--

ВНЕСОК на воєнно-позичковє обезпечєнє в 12- (16) лїтнім речєндєм*.

Не виповнювати! Премїя: К	Не виповнювати! Грамота ч.	В яких рєтах ман бути премїя сплєчуєна? Чи рїчнїх, пїр чнїх, 1/2 рїчнїх, мїсячнїх? А в якім службовїм відношеню до вїєня остав обезпечєнїя?	В _____ рєтах по К
1. а) Імя і назви ко обезпечєної осєби (Що до жїнок також їх родовє назви).	а) _____	б. а) Чи якє гол. обезпечєнє віджїнуло якє ко дїя цїлюєтє або в чїстї внесєкї на обезпечєнє, го єв, де ї є Товариство ч б Чи є в тов. Якор якє якє Вашє обезпечєнє без лікарських станїн?	а) _____
б) П єванє? вїзвїстє?	б) _____	б. а) Чи обезпечєнїя є тепер здоровїя? б) Чи тервїть або тер євїя на яку небудь слабїсть або уломжїсть яку, коля, як до го? в) Хто є домашнїм лікарєм? г) Кожу ман ся пїслати грамоту обезпечєнїя?	б) _____
в) Дати урєдженїя.	в) уродж. _____ дня _____		а) _____
г) Мїсце закєшїванїя (Точна адреса)	г) Мїсцєвїсть _____ почта _____ Улиця _____		б) _____
2. На яку суму ман внєс чати обезпечєнє:	К _____ номїнально VII вїєннї воєнної позички (5 1/2% амортїзац. повнїчєя).		в) _____

*) Ц.к.б товариство **анало** **чи** **обезпечєнїя** **бажає** **бути** **обезпечєним** **через** **12** **чи** **через** **16** **лїт** **належить** **перечєркнути** **небажанє.**
Имя: _____ **Назви:** _____
днє _____ **1917.** **Владачєно** **рївночасно** **через** _____ **К**
За **осєбу,** **кєтрї** **самєстїєно** **не** **можуть** **зобовязувати** **ся,** **жусьтє** **бути** **внесок** **підоханїя** **через** **їх** **правного** **заступнїка).** _____ **Підпис** **обезпечєуючєго.**